

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo tris ieškinio pagrindus.

Pirmuoju ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad Komisija nepagrįstai padarė prielaidą, jog ieškovės pirmakė darė lemiamą įtaką susitarimuose dalyvavusioms įmonėms. Šiuo atžvilgiu ieškovė nurodo, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas netinkamomis faktinėmis išvadomis ir klaidingu teisinių priskyrimo sąlygų taikymu, visų pirma spėjimo dėl lemiamos įtakos sąlygų.

Antruoju ieškinio pagrindu ieškovė nurodo, kad Komisijos teisei skirti baudą pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 25 straipsnio 1 ir 5 dalis buvo suėjęs senaties terminas. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad Komisija neįrodė susitarimuose dalyvavusių įmonių pažeidimų po 1996–1997 metų ir bet kuriuo atveju 1999 bei 2000 metais. Toliau teigiama, jog dėl to, kad Komisija sustabdė procedūrą dėl ginčo sujungtose bylose *Akzo Nobel Chemicals ir Akros Chemicals prieš Komisiją* (T-125/03 ir T-253/03), senaties terminas ieškovės atžvilgiu nebuvo sustabdytas.

Galiausiai trečiuoju ieškinio pagrindu ieškovė skundžia jos teisių į gynybą pažeidimą. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad Komisija be pagrindo daugiau nei ketveriems metams sustabdė tyrimą, dėl to nuo tyrimo pradžios praėjo maždaug penkeri metai, kol ieškovei buvo pranešta apie jį, ir maždaug šešeri metai, kol buvo pateiktas pranešimas apie kaltinimus. Be to, Komisija neapklausė tyrimo susitarimuose dalyvavusių asmenų ir susijusios komercinės įmonės, kad visiškai išsiaiškintų faktines bylos aplinkybes. Ieškovė mano, kad to nepadariusi Komisija atėmė iš jos galimybę užsitikrinti priešingus įrodymus ir veiksmingai gintis.

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

2010 m. sausio 28 d. pareiškimas ieškinys byloje *Faci prieš Komisiją*

(Byla T-46/10)

(2010/C 100/79)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Faci SpA* (Milanas, Italija), atstovaujama advokatų S. Piccardo, S. Crosby ir S. Santoro,

Atsakovė: Europos Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek juo konstatuota, kad ieškovė susitarė nustatyti kainas, pasidalyti rinką nustatant pardavimo kvotas ir pasidalyti klientais.

— Panaikinti arba labai sumažinti ieškovei skirtą baudą.

— Panaikinti sprendimą, kiek juo sumažinama bauda, kuri iš pradžių buvo skirta *Bärlocher*, arba taikyti daug mažesnę sumažinimą.

— Priteisti iš Komisijos ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė prašo panaikinti 2009 m. lapkričio 11 d. Komisijos sprendimą (byla COMP/38.589 — Karščio stabilizatoriai) tiek, kiek Komisija nusprendė, kad ieškovė pažeidė EB 81 straipsnį (dabar — SESV 101 straipsnis) ir EEE 53 straipsnį, kai susitarė nustatyti kainas, pasidalijo rinką nustatydama pardavimo kvotas ir pasidalijo klientais ESBO/esterių sektoriuje. Alternatyviai ieškovė prašo labai sumažinti jai skirtą baudą.

Pagrįsdama savo ieškinį ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė bendruosius teisės principus, padarė akivaizdžių vertinimo klaidų, pažeidė gero administravimo ir vienodo požiūrio principus, veikė neturėdama kompetencijos arba pažeidė konkurencijos neiškreipimo principą, pažeidė pareigą nurodyti motyvus ir klaidingai taikė 2006 m. baudų skyrimo gaires. Ieškovė nurodo penkis pagrindus:

— Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai per mažą reikšmę suteikė įrodymams apie laikotarpį iki ieškovės dalyvavimo kartelyje, nors kitiems įrodymams suteikė per daug reikšmės. Todėl nustatant ieškovės padaryto pažeidimo sunkumą nebuvo tinkamai įvertinta reikšmė to, kad visiškai veiksmingas centralizuotas kartelis, apimantis kainų nustatymą, rinkos padalijimą, klientų padalijimą, žalingas kainas ir netgi slaptus papirkinėjimus, buvo nutrauktas prieš ieškovei pradendant dalyvauti.

— Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, kai traktavo ieškovę taip, kaip kitas įmonės, nors dėl sąlyginio jos pažeidimo sunkumo ji turėjo būti traktuojama kitaip. Komisija taikė tik 1 % skirtumą nuo pardavimų rinkoje, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant baudą, nepaisant to, kad ieškovė įvykdė mažiau pažeidimų ir nė vienas iš jų nebuvo centralizuotas ir nepaisant išvados, kad ieškovė jų neįgyvendino. Be to, Komisija pažeidė draudimą diskriminuoti informuodama ieškovę apie jos atžvilgiu vykdomą tyrimą daug vėliau nei kitas įmonės ir taip padarė jai žalos.

— Komisija pažeidė gero administravimo principą, kiek tai susiję su nepagrįsta administracinės procedūros trukme ir procedūros sustabdymu tam, kad būtų priimtas tarpinis sprendimas. Buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, nes Komisija savo veiksmais nepagrįstai padarė žalos ieškovei, kuriai skirta bauda turėjo būti sumažinta daug daugiau nei 1 %.

— Ieškovė ginčija baudos sumažinimą (daugiau kaip 95 %), taikytą *Bärlocher*, kuri yra faktinė ar potenciali ieškovės konkurentė, remdamasi kompetencijos neturėjimu, vienodo požiūrio principo plačiąja prasme ir pareigos nurodyti motyvus pažeidimu. Ieškovės manymu, baudos sumažinimas prilygsta subsidijai, dėl kurios gali būti iškreipta konkurencija. Be to arba alternatyviai, sprendimo versijoje, kuri buvo perduota ieškovei, Komisija nenurodė baudos sumažinimo motyvų ir taip buvo pažeista pareiga nurodyti motyvus.

— Paskiriant jai baudą buvo pažeistos 2006 m. baudų skyrimo gairės ir susiję principai. Skirdama baudą Komisija tinkamai neatsižvelgė į tai, kad ieškovė, priešingai nei kitos įmonės, nedalyvavo su centralizuotais karteliais susijusiuose pažeidimuose ir kad jos veiksmai atitinkamoje rinkoje visais atžvilgiais buvo konkurencingi. Ieškovės pažeidimo sunkumas buvo klaidingai įvertintas nepagrįstai priskiriant jai antikurencinį elgesį. Be to, Komisija neįvertino faktinio *Faci* vaidmens, neatsižvelgė į tai, kad ieškovė yra nedidelė, turi nedidelę galią rinkoje ir negali pakenkti konkurencijai, palyginti su kitomis įmonėmis, ir to neištaisė pateikdama nuorodą į 2006 m. baudų skyrimo gairių 37 punktą, kad teisėtai taikytų šias gaires.

2010 m. sausio 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją*

(Byla T-47/10)

(2010/C 100/80)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: Akzo Nobel NV (Amsterdamas, Nyderlandai), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Diurenas, Vokietija), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfortas, Nyderlandai), Akros Chemicals Ltd (Stratfordas prie Eivono, Jungtinė Karalystė), atstovaujamos advokatų C. Swaak ir Marc van der Woude

Atsakovė: Europos Komisija

Ieškovių reikalavimai

— Panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalis arba jas panaikinti iš dalies ir (arba)

— sumažinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 ir 2 dalimis skirtas baudas ir (arba)

— pripažinti, kad nei atskirai nei kartu su *Elementis* grupės įmonėmis pažeidime nedalyvavo: Akzo Nobel Chemicals GmbH ir Akzo Nobel Chemicals B.V. — iki 1993 m., o Akzo Nobel N.V. — nuo 1987 iki 1998 metų,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovės prašo panaikinti 2009 m. lapkričio 11 d. Komisijos sprendimą (COMP/38.589 — Karščio stabilizatoriai) tiek, kiek Komisija nusprendė, kad ieškovės pažeidė EB 81 straipsnį (dabar — SESV 101 straipsnis) ir EEE 53 straipsnį, kai susitarė nustatyti kainas, pasidalijo rinkas nustatydamos pardavimo kvotas, pasidalijo klientus ir apsigėitė slapta komercine informacija visų pirma apie klientus, gamybą ir pardavimus alavo stabilizatorių sektoriuje. Alternatyviai ieškovės prašo labai sumažinti joms skirtą baudą.